ANUL VII. — No. 1856. EDIȚIA A TREIA JOI 5 MAIŬ 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN *Judeţe* şi *Streinătate* PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevěrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *București* şi *judeţe* SE PRIMESC *numai la Administraţie*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAŢIEI Ş *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARU[illegible] SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE [illegible] NUMERUL LA
kioşcul N[illegible] 92, Boulev. St.-Germain

UN NUME[illegible] VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

PRINDEREA LUI ZDRELEA ŞI CIMPOIERU

PATRIOTISMUL LOR

Nu cunosc cuvînt maĭ controversat de cît cuvîntul patriotism. Se bat pe el politicianiĭ care maĭ de care vrînd să-l acapareze, şi întrebuinţează atîta diplomaţie pentru cucerirea luĭ, par' că cine ştie ce putere magică ar avea.

Dacă vreĭ să superĭ pe un om onorabil care te dilectează cu politica dumnealuĭ, spune-ĭ că nu-ĭ patriot, — şi aĭ să vezĭ belea ce-ţĭ capeţĭ. De aceea, la Cameră, acolo unde mandatariĭ colegiilor răstrînse îşĭ pun vorbele în mănuşĭ de mare ţinută, nu se găseşte nimenĭ care să spue celuĭ-l-alt: „Domnule, n'aĭ patriotism!" Căcĭ imediat preşedintele l'ar chemá la ordine.

Deputaţiĭ se tratează între eĭ de mizerabilĭ, mişeĭ, escrocĭ,—dar nicĭ odată de antipatrioţĭ. Cînd ating chestiunea asta aşa de gingaşe, adversariĭ ceĭ maĭ abitir se grăbesc să adauge:

— Domnilor! Nu eŭ voiŭ contesta patriotismul cuĭ-va, căcĭ am ferma convicţiune că toţĭ sîntem Romînĭ în această sacro-santă incintă...

Şi atuncĭ răpăiesc aplauzele din toate părţile, sgomotul palmelor liberale se amestecă în văzduhul moleşitor cu sgomotul labelor conservatoare. In fond însă fie-care-şĭ zice: atîta răŭ!

*
* *

Aĭ crede că stimabiliĭ sînt foarte sincerĭ; dar cînd staĭ să le depenĭ faptele, constaţĭ că îĭ doare patriotismul cum îl doare pe Nea Niţă angrosistul din Calea Dudeştĭ de bătăturile ce ustură pe Steaoa Vaticanuluĭ. Patriotismul e la toţĭ absolut indiferent şi toţĭ se slujesc de specularea luĭ numaĭ pentru că aşà le vine la socoteală. Dar de la Dimancea care strigă la Atencul vechiŭ, arătînd portretul luĭ Mihaiŭ-Viteazu: «programul meŭ, iată-l!» şi pînă la cel din urmă geanabet politic care speculează «chestiunea fraţilor noştri subjugaţĭ»,—toţĭ nesocotesc patriatismul adevărat, cînd le vine la socoteală.

In viaţa individuală:

D. Stanpăpuşe deschide o fabrică de galenţĭ electricĭ. Cum să facă pentru ca să-şĭ asigure un cîştig cît maĭ mare?

Se ascunde în dosul legeĭ pentru încurajarea industrieĭ *naţionale*, ţipă că-ĭ văr bun cu Impăratul Traian şi... cere ca guvernul să-l scutească de taxe pe termen de 15 anĭ. Guvernul, — care, fără 'ndoială, e patriot, — acordă scutirea în schimbul unuĭ vot.

Dar, vaĭ patriotizm! a doua zi constaţĭ că D. Stanpăpuşe are tovarăşĭ pe onorabilul Spinathberger; iar toată „dragostea de ţară" a firmeĭ, se mărgineşte în a exploata amarnic pe muncitorĭ, a-ĭ pune să lucrze cîte 14 ceasurĭ, a nu le plăti salariul, şi aşà maĭ departe. Dar... să nu te atingĭ de toate astea, că-ĭ foc şi pîrjol.

— „Nu ştiţĭ să respectaţĭ o întreprindere naţională! De aceea neaŭ copleşit străiniĭ!"

Şi trebue să înghiţĭ apostrofele astea patriotice, că n'aĭ încotro.

Acuma în viaţa politică:

Toate guvernele fac cu ţările străine convenţiĭ comerciale dăunătoare ţăreĭ noastre. Opoziţia face atuncĭ o gălăgie enormă. Se înţelege, cînd opoziţia ajunge guvern, atuncĭ... ea maĭ prelungeşte convenţia în potriva căreia s'a ridicat.

Şi uniĭ şi alţiĭ, nu uitaţĭ, sînt patrioţĭ.

Toate guvernele lasă pe săţenĭ în cea maĭ îngrozitoare mizerie. Cînd ţăraniĭ, desperaţĭ de exploatare, se revoltă, guvernul îĭ împuşcă fără milă. De ce? Fiind-că guvernul e patriot.

Iată însă că o parte din presă vrea să ancheteze aceste patriotice crime. Ea se adună, hotărăşte ziua plecăreĭ şi telegrafiază unuĭ confrate ca să vie şi el. Atuncĭ guvernul pune pe patriotul Cezianu să oprească depeşa,—ca să dovedim Ungurilor că sîntem maĭ patrioţĭ de cît eĭ, carĭ aŭ lăsat să ne vie de la Cluj tot felul de telegrame.

Şi, cînd vezĭ toate astea; cînd asiştĭ la tăvăleala asta a patriotismuluĭ prin noroĭul afacerilor şi al infamiilor de tot soĭul, — n'aĭ oare dreptul să-ţĭ baţĭ joc de acest bilciŭ scandalos?

Şi cum încă!

Noĭ fugim de asemanea patriotism, de asemenea scălămbială a uneĭ ideĭ marĭ, pe care nu epigoniĭ şi veroşiĭ aŭ s'o priceapă vre-o dată.

Patriotismul lor îmĭ face impresia fetelor publice care se îmbracă la bal mascat în costum naţional.

Anton Bacalbaşa.

TIMBROMANIA

De-o bucată de vreme încoace s'a nimerit ca toţĭ Directoriĭ poşteĭ noastre să fie timbromanĭ incorijibilĭ.

De-aceea vedem schimbîndu-se forma, culoarea, şi desemnul timbrelor noastre maĭ la fie-care treĭ lunĭ.

Biata mutră a Regeluĭ e schimonosită ca vaĭ de lume de mania timbromanilor Directorĭ.

D. Cezianu a găsit cu cale să-ĭ pue, pe timbrele de un ban şi jumătate, pae dinainte.

Nicĭ nu se cădea ca Regele uneĭ ţărĭ eminamente agricole să nu-şĭ vadă capul împăiat înainte de-a muri.

De cît numaĭ e păcat că daravera asta costă pe stat o mulţime de banĭ.

Maĭ lasă-te de colecţiĭ de timbre, D-le Cezianu, că doar nu le facĭ din punga D-tale.

Index.

ALANDALA

Alegerea Domnuluĭ Delavrancea la Ploeştĭ dă de lucru în momentele astea guvernamentalilor.

— Toate bune, îşĭ zic eĭ, dar cum se poate ca opoziţia să facă ingerinţe?

Şi aŭ dreptate bieţiĭ oamenĭ. In adevăr, ingerinţele sînt apanajul guvernuluĭ; cînd le monopolizează opozanţiĭ, atuncĭ ele sînt curat infame. Maĭ e vorbă? Laurent XVII, eroul Mascoteĭ, spune cu drept cuvînt:

— La ce mĭ-ar sluji puterea, dacă n'aşĭ putea abuzà de ea?

Şi doar Laurent nu erà în opoziţie, ci în o poziţie destul de bună.

*
* *

Dar ştiţĭ care-ĭ principala ingerinţă făcută de opoziţie? Este una făcută de guvern!

Să ne esplicăm,

D. Iulian, preşedintele biurouluĭ electoral, a tolerat — ci-că — D-luĭ Eugen Stătescu şi altor Caradale, să stea în sala de vot tot timpul, măcar că numiţiĭ domnĭ nu sînt nicĭ Ploeştenĭ nicĭ alegătorĭ, maĭ răŭ ca Simion Purcea.

Apoĭ asta e ingerinţă de-a opoziţieĭ? De loc; e o ingerinţă pur guvernamentală.

In adevăr, D. Iulian e membru la curte; prin urmare, omul stăpînireĭ. Acuma, că Dumnealuĭ e prietenul sobruluĭ Jules Brezoianu de la Ploeştĭ, care Jules Brezoianu e ginerile D-luĭ Radu Stanian; că D. Julian apare regulat în oraşul staţieĭ de gît cu simpaticul Jules în momente de... greşită cumpănă,—asta-ĭ altă gîscă.

Dar, vorba-ĭ: cine a făcut inamovibil pe Iulian? Oare nu guvernul conservator? Şi guvernul acesta nu ştia el ce rol jucase onorabilul în procesul D-luĭ Panu? Ce credea stăpînirea actuală? Că, odată inamovibil, D. Iulian nu-şĭ va da... inamovibilitatea pe faţă?...

Morală:

Toate guvernele se slujesc de aceiaşĭ oamenĭ,—par-că pierea ţara dacă celebrul Iulian (stil vechiŭ) ar fi fost lăsat să cugete alăturĭ cu Năcescu la desavantajele transformăreĭ magistratureĭ în servilism guvernamental.

Se 'nţelege, D. Marghiloman credea că va face din Iulian un Populean; dar s'a înşelat.

Atît maĭ răŭ; acuma n'are de cît să regrete.

Pentru noĭ, morala fabuleĭ e foarte utilă: conservatorĭ şi liberalĭ, toţĭ uzează şi abuzează de oameniĭ ceĭ maĭ suspecţĭ. Aşa, sub uniĭ ca şi sub alţiĭ, vedem pe Populeanu, pe Silaghy, pe Lupu Costache, pe Iulian,—ca şi cum nu se maĭ găsesc alţiĭ pe lumea asta.

*
* *

Dar în sfîrşit, trăiràm ca să vedem şi asta: guvernul acuzînd pe slujbaşiĭ luĭ că aŭ făcut ingerinţe pentru opozanţĭ! Ce cap o fi făcînd Conu Lascar?

Bran.

Ţăraniĭ şi Episcopul

Unele ziare anunţă că episcopul de Buzăŭ, Dionisie, a fost trimis de guvern la Moineştĭ ca să încerce să împace spiritele.

Credem că episcopul trebue să fi primit cu mare bucurie această însărcinare, căcĭ ţăraniĭ s'aŭ revoltat şi în contra legeĭ popărituluĭ, nu numaĭ în contra legeĭ maximuluĭ.

De ce n'a intervenit Sfinţia Sa şi pe lîngă guvern ca să nu se maĭ tortureze nenorociţiĭ săţenĭ, şi să nu li se maĭ lase copiiĭ orfanĭ?

T.

TELEGRAMA OO

D. Henri Jorj Ducipal Scorţescu, trimite o telegramă de felicitare D-luĭ Barbu Delavrancea, din care extragem următorul diamant brut:

«... al căruĭ glas puternic (e vorba de alesul de la Ploeştĭ) va da sper şi o direcţiune nouă luptelor noastre politice de azĭ, *arătînd adevăratul adversar în contra căruia de atîta timp ne sbuciumăm...*»

Care? Cine? Cum?

In zadar ne zbuciumăm, că nu'l putem ghici pe adversar.

T.

O MARE CONTRABANDĂ

Voinţa Naţională *de erĭ anunţă în articolul de fond că:* E timpul ca Naţiunea să-şĭ redobîndească drepturile eĭ confiscate.

Sîntem de aceiaşi părere cu confratele nostru liberal; maĭ adăogăm însă ca odată cu restituirea drepturilor naţiuneĭ confiscate la bariera suveranităţeĭ poporuluĭ, să i se restitue şi cele cincĭ kilo spirt rafinat, treĭ kilo tutun rusesc şi una pereche ghete cu bizeţurĭ, confiscate de agenţiĭ infamuluĭ regim care a escaladat puterea pe poarta de din dos a palatuluĭ.

Th.

PENTRU POSTERITATE

O gazetă unică în felul eĭ este *Orfanul*, ziar naţional-liberal, care «*apare în epoce oportune*» la Focşanĭ.

Am primit zilele acestea No. 6 din Anul II, cu următorul bogat şi variat coprins: *Orfani şi Orfanile, precum şi averile lor ce rămîn în starea întîmplărilor. —D-le Decan, D-lor Membri; — O eroare ce trebue îndreptată; — Nu e nebun cine mănîncă 7 pîlnĭ saŭ măcar şi 12; — Dispotizmu actualuluĭ guvern, esercitat şi de subalterniĭ luĭ lumină din lumină, întuneric din întuneric; — Respectu şi frica ce trebue a să insufla celor ce săvîrşesc jurăminte;* — în sfîrşit următorul articol, pe care îl reproducem în întregimea luĭ:

Relativ la sărbătorile Naţionale

Sărbătorile Naţionale aŭ o mare însemnătate când ele demonstreadă un patriotidmŭ pentru o Naţiune, un eroidmŭ saŭ o bună şi Părintească administraţie.

Va urma

Cînd? In epoca oportună!

*
* *

Citim în *Ecoul Armateĭ*:

...O ultimă prinţesă se născu la 6 Iunie 1892: este aceia care este destinată a suporta destinele Cesareviciuluĭ.

Atît de tînără, — şi deja destinată a suporta destinele Cesareviciuluĭ? Sărmana ultimă prinţesă!

Rc.

CLAYMOOR DESPRE HERMANN

Gazeta luĭ Claymoor şi-a spus şi ea cuvîntul în chestia suicidiuluĭ luĭ Robert Hermann. Sus numita gazetă insinuează că Hermann a fost nevinovat de faptele monstruoase pe care i le-am atribuit noĭ şi că s'a sinucis din pricina sgomotuluĭ prea mare pe care l'a făcut *Adevěrul* în chestia asta.

Avem treĭ observaţiĭ de făcut gazeteĭ luĭ Claymoor:

Maĭ întîiĭ îĭ reproşăm că n'a luat la timp apărarea luĭ Hermann. Poate că el văzîndu-se susţinut de *L'Indépendance* nu s'ar maĭ fi sinucis.

Presupunerea noastră nu-ĭ lipsită de fundament. Cîte nu s'aŭ spus pe socoteala luĭ Claymoor? Incercat'a el vre-o dată să se sinucidă? Nu, fiind-că simţea în dosul săŭ toată redacţia luĭ *L'Indépendance*, gata să'l sprijine.

Al doilea e că noĭ avem la redacţie un teanc întreg de reclamaţiĭ *sub-scrise* în contra luĭ Hermann.

Nu le-am maĭ publicat fiind-că nu maĭ era nevoe.

Aşa că am fost foarte îndreptăţiţĭ să facem sgomotul pe care l'am făcut.

A treia observaţie e că sîntem miraţĭ peste măsură văzînd cum o sumă de gazete împing amorul arteĭ pînă la a deveni reptile internaţionale.

L'Indépendance nemulţămită cu rolul de reptilă naţională, începe să fabrice reptilianism pentru exportaţie, să lucreze *pour le roi de Prusse*.

Ce înseamnă, D-lor, mania asta de a vă face *mordicus* apărătoriĭ tuturor murdăriilor din spirit de guvernamentalism dus la exces?

Slugărnicia asta naţională şi internaţionnlă e o adevărată boală; curarisiţi-vă,—afară numaĭ dacă nu e vre-o boală lucrativă.

I. Th.

UN REFERENDUM SÎNGEROS

Toate popoarele oprimate, batjocorite, stoarse fără milă de asupritorĭ, n'aŭ altă armă de protestare şi de apărare de cît revolta violentă, adesea sîngeroasă.

Numaĭ drepturile politice acordate pe o scară largă şi nefalsificate de ceĭ meniţĭ să vegheze la funcţionarea lor, pot singure să fie un zăgaz serios, o supapă de siguranţă care să scape o ţară de mişcările violente pornite din sînul maselor populare.

In alte vremurĭ, cînd popoarele nu maĭ puteaŭ suferi asuprirea saŭ nu maĭ puteaŭ plăti birurile prea grele, ele nu găseaŭ alt mijloc de scăpare de cît să dea foc, să schingiuiască şi să omoare pe asupritorĭ saŭ pe agenţiĭ lor.

Ceĭ de sus, cînd puteaŭ, înăbuşcaŭ în valurĭ de sînge mişcările acestea, şi peste munţiĭ de cadavre, ordinea domnea din noŭ, cînd putea să domnească.

Acordarea drepturilor politice, putinţa pentru masele adîncĭ de-aşĭ îmbunătăţi starea prin mandatarĭ aleşĭ de bună voe, a pus capăt, în parte, ororilor trecutuluĭ.

Voinţa popoarelor moderne se manifestă prin buletine de vot; focul, coasa şi puşca nu maĭ joacă nicĭ un rol în revendicările populare.

Numaĭ la noĭ, mulţumită faptuluĭ că legile sînt făcute de o mînă de trîntorĭ îmbuibaţĭ, toate în sarcina şi dauna ţărănimeĭ, că avem o administraţie din cele maĭ destrăbălate, maĭ corupte şi maĭ apăsătoare, că în contra tuturor legilor infame şi în contra nemernicilor chemaţĭ să le aplice, ţărănimea n'are nicĭ o putere legală, nicĭ un chip pacinic de a protesta, maĭ avem încă de înregistrat revolte agrare.

Jacqueria revoltaţilor şi selbatica barbarie a celor trimişĭ să astîmpere rĕscoalele, sînt un produs fatal al păcătoaseĭ noastre organizaţiĭ politice.

Acolo unde poporul nu poate esercita referendul constituţional în potriva legilor apăsătoare, el va exercita referendul sîngeros al revolteĭ violente.

Nu tortura, nu gloanţele vor pune capăt acesteĭ îngrijitoare stărĭ de lucrurĭ. Votul universal pentru cameră, şi referendul comunal, ambele îngrădite de măsurĭ eficace în contra ingerinţelor guvernuluĭ şi a bogătaşilor, iată singurile leacurĭ.

Iar dacă guvernele noastre vor persista în dubla şi criminala lor încăpăţînare de-a nu acorda largĭ drepturĭ politice ţĕranilor, şi a-ĭ împuşca orĭ de cîte orĭ eĭ încearcă să protesteze *cum pot* în contra mizerabilelor legĭ votate fără ştirea lor şi în contra lor de către păpuşile regimuluĭ conservator, nemulţămirile şi revoltele se vor întinde pînă ce vor înghiţi în valurile lor sîngeroase pe guvernanţiĭ încăpăţînaţĭ şi criminalĭ.

Ce va fi atuncĭ... cine poate s'o spue,— mulţĭ însă, de sigur vor spune-o morţilor.

I. Theodorescu.

TELEGRAME

Liège, 2 Maiŭ. — S'aŭ arestat, ca complice în atentatul din urmă, două femeĭ. Un student rus, care pînă acum şezuse în Liège, a fost arestat la Amsterdam.

Se crede că este un anarchist, şi că el a adus bombele în Liège.

Sofia, 2 Maiŭ. — După ultimele informaţiunĭ, beratele noilor episcopĭ bulgarĭ aŭ fost remise exarhuluĭ. Episcopiĭ aŭ şi plecat din Constantinopole pentru a se duce la diecesele lor.

VOCEA DINAMITEI

Cel maĭ noŭ atentat. — Autorul necunoscut. — Explozie la întîmplare. — O urmă falsă. — Neputinţa poliţieĭ

Ravachol şi Vaillant aŭ fost ghilotinaţĭ, Emile Henry e deja şi el clientul D-luĭ Deibler, — şi cu toate acestea, vocea dinamiteĭ n'a amuţit.

Sîmbătă, pe la miezul nopţeĭ o nouă şi teribilă explozie a deşteptat din somn pe locuitoriĭ din Avenue Kleber. Această stradă, pornind de la Arcul de triumf, e una din cele maĭ elegante din Paris; palate luxoase se ţin şir de ambele sale părţĭ.

Bomba a izbucnit în faţa unuia din aceste palaturĭ.

Din întîmplare n'a fost nimenĭ rănit. Numaĭ poarta şi faţada aŭ suferit oare-carĭ stricăciunĭ.

Proprietarul caseĭ e un oare-care Massing, un fabricant. In momentul exploziieĭ el se afla cu familia sa la o serată. Pe la 3 ceasurĭ dimineaţa, întorcîndu-se acasă găsi în faţa locuinţeĭ sale o mare mulţime de oamenĭ, ţinută la distanţă de un cordon de sergenţĭ. Prefectul poliţieĭ Lépine îl întîmpină şi îĭ spuse întîmplarea. Massing a rămas foarte uimit: nu poate să bănuiască pe nimenĭ, şi nu crede să poată fi la mijloc un act de răzbunare particulară.

Nu poate să fie de cît tot un atentat terorist, fără ţintă anumită, cum a fost şi atentatul luĭ Henry. Anarchiştiĭ daŭ de ştire că n'aŭ dezarmat, ci că vor să continue războiul lor de exterminare în potriva societăţeĭ.

E de observat totuşĭ, că în una din casele vecine locueşte fostul procuror general Quesnay de Beaurepaire, acela care a susţinut acuzaţia în potriva luĭ Ravachol şi poliţia bănueşte că poate atentatul a fost plănuit în potriva acestuia.

Este însă o simplă presupunere, imposibil de verificat înainte de a se prinde atentatorul.

*
* *

Ca în tot-d'auna, poliţia pariziană a rămas tot atît de surprinsă de acest noŭ atentat ca şi publicul profan în arcanele poliţieneştĭ.

In marea-ĭ nedumerire, un cîrciumar din apropiere ĭ-a venit într'ajutor cu o bănuială; cu cîte-va minute înainte de explozie treĭ oamenĭ aŭ venit la cîrcĭuma luĭ şi intrînd în vorbă cu un birjar care tocmaĭ voia să plece, i-aŭ spus să nu treacă pe la Avenue Kleber, că e primejdie. Imediat după explozie, doĭ din ceĭ treĭ bănuiţĭ aŭ dispărut. Unul, beat, rămăsese în cîrcĭumă.

Poliţia l-a arestat. După răspunsurile luĭ însă, şi după toată purtarea luĭ pare că nicĭ habar n'are de explozie.

Nu maĭ rămîne poliţieĭ de cît iar vechiul mijloc: perchiziţiĭ zilnice şi arestărĭ, la întîmplare.

Nu trebue însă să se uĭte că tocmaĭ în toiul unor ast-fel de «măsurĭ de siguranţă» s'a întîmplat şi atentatul luĭ Henry.

Boala anarchistă de care suferă Parisul e departe de a fi vindecată şi e probabil că vocea dinamiteĭ va răsuna încă de multe orĭ în sînul luĭ, pînă să se găsească mijlocul cel adevărat prin care ar putea fi redusă la tăcere.

Vest.

INCHIŞI IN PEŞTERA

O aventură teribilă.—Opt zile într'o peşteră.—Scăparea.—Povestirea unuia din cei închişi.

Toate ziarele austriace aŭ povestit o dramă mişcătoare întîmplată pe la începutul acesteĭ lunĭ în apropierea oraşuluĭ Graz. Un grup de 7 tinerĭ escursioniştĭ de la 15—29 de anĭ condus de un oare-care Fasching, om în vîrstă de vr'o 45 de anĭ, plecînd, pe o vreme nefavorabilă, să exploreze grotele din împrejurimile oraşuluĭ, s'aŭ găsit deodată închişĭ în peşterĭ, în urma umflăriĭ fără veste a pîrîuluĭ Lugbach, care a astupat cu valurile sale intrarea în peşteră.

Dîndu-se de veste a doua zi despre această nenorocire, s'aŭ început lucrările de scăpare, cu ajutorul soldaţilor din garnizona oraşuluĭ Graz. In primele zile însă, ploile torenţiale continuînd, lucrările pentru spargera uneĭ noĭ intrărĭ în peşterĭ mergeaŭ foarte încet. Ele s'aŭ prelungit timp de *opt zile*, ast-fel că în ultimele momente abia se maĭ spera să fie găsiţĭ nenorociţiĭ escursioniştĭ în viaţă.

Cu toate acestea eĭ aŭ fost găsiţĭ toţĭ viĭ, şi aceasta numaĭ mulţămită ideeĭ pe care avut-o un locuitor din Graz, de a arunca în pîrîŭ o ladă cu de-ale mîncăreĭ şi cu lumînărĭ. Lada a fost dusă de valurile pîrîuluĭ pînă în interiorul peştereĭ, unde a fost pescuită de nenorociţiĭ prisonierĭ tocmaĭ în momentul cînd îşĭ terminaseră proviziile.

In ziua a opta, cînd s'a aruncat în aer ultima bucată de stîncă, deschizîndu-se noua intrare în peşteră, un public imens se adunase la faţa locuĭuĭ. O tăcere mormîntală se făcu, cînd prin noua ieşire se arătă maĭ întîiŭ o figură galbenă ca de mort, abia ţinîndu-se pe picioare. Era cel maĭ tînăr din escursioniştĭ, şcolarul Haid, în vîrstă de 15 anĭ. Slăbise ca un schelet, ochiĭ îĭ ieşiaŭ din orbite, buzele vinete abia-ĭ acopereaŭ dinţiĭ carĭ îĭ clănţineaŭ în gură... Acest tînăr, care cu opt zile nainte intrase vioiŭ şi sănătos în peşteră, eşia acum jumătate mort, desfigurat teribil. Fu desbrăcat imediat, înfăşurat în cearşafurĭ şi păturĭ uscate şi transportat la spital. Bietul copil îşĭ pierduse cunoştinţa cu totul şi nu părea a recunoaşte pe nimenĭ în primele ore. Cîte-va zile a fost între viaţă şi moarte.

După el, apăru Fasching, şeful escursiunii. Faţa-ĭ era de asemenea galbenă, părul dezordonat, dar părea destul de sigur. Fu întîmpinat de mulţime cu urale emoţionate, la care el răspunse zîmbind: «Am scăpat cu bine!» In momentul următor însă reacţiunea se produse, Fasching căzu ameţit şi trebui să i-se dea aceleaşĭ îngrijirĭ ca şi luĭ Haid.

Ceilalţĭ escursioniştĭ, tinerĭ de 20—29 de anĭ păreaŭ a fi suferit maĭ puţin. Unul din eĭ, eşind, esclamă rîzînd: «Aşa aventură, maĭ rar!» Unul singur însă a fost destul de tare ca să refuze orĭ-ce îngrijire, tînărul, de 20 de anĭ Zwaier.

El a fost şi cel d'întîiŭ în stare a povesti istoricul îngrozitoarelor opt zile de închisoare.

După ce explorasem o mare parte a peştereĭ,—spune Zweier,—dup'amiazĭ pe la orele 2, am observat că apa ne tăiase retragerea. Atuncĭ am înţeles imediat că trebue să ne înarmăm cu răbdare. Nu ne era frică; eram sigurĭ că vom fi scăpaţĭ. Ne-am retras în peşteră şi ne-am pus pe aşteptare. Cîntam, maĭ plecam să vizităm grotele, dar de conversaţie nu prea aveam chef. De dormit dormeam bine uniĭ. Numaĭ Fasching se plîngea de insomnie, iar tînărul Haid sta mut şi speriat şi vorbea din cînd în cînd de moarte. Aveam proviziĭ şi lumînărĭ pe treĭ zile.

«După trecerea acestor treĭ zile însă, începu să ne cam piară curajul. Afară de foame, suferiam şi de frig şi umezeală; am încercat să facem foc, dar a trebuit să-l stingem iar imediat, căcĭ fumul ameninţa să ne înece. Tocmaĭ cînd începeam să ne gîndim la moarte, unul din noĭ, ducîndu-se să vază cum sta apa şi dacă nu maĭ scădea, dete cu ochiĭ de o ladă ce plutea de-asupra apeĭ. O scoaserăm şi, spre marea noastră bucurie, găsirăm într'însa proviziĭ şi lumînărĭ pentru alte cincĭ zile. Bucuria ne era cu atît maĭ mare, cu cît acesta ne dovedia că nu eram uitaţĭ.

«In sfîrşit începurăm să auzim detunările de afară. Vă puteţĭ închipui ce-am simţit în acele momente. Cînd a răsunat ultima detunare, ne isprăvisem proviziile de vr'o 6 ore şi ne ardeam ultima lumînare.

«De alt-fel, trebuie să mărturisesc că timpul nu ni s'a părut lung...»

Astă-zĭ, toţĭ escursioniştiĭ se află restabiliţĭ şi vor povesti de sigur în toată viaţa lor despre această aventură cu adevărat rară.

ŞTIRĬ MĂRUNTE

Astăzĭ Mercurĭ, 4 Maĭ, este întrunirea membrilor societăţeĭ studenţilor *Unirea*. La ordinea zileĭ sînt: comunicărĭ, nouĭ membri şi votarea statutuluĭ.

* * *

La Facultatea de drept inscripţiile şi taxele de examen se primesc numaĭ pînă la 10 Maiŭ.

* * *

In ziua de 12 Maiŭ, la secţia I a tribunaluluĭ Ilfov se va judeca procesul luĭ Ghergheli, pentru ultragiŭ adus unuĭ agent poliţienesc.

* * *

S'a aprobat de ministrul instrucţieĭ trecerea la pensie a D-nelor Anicuţa Popescu şi Teodora Pătraşcu, societare ale Teatruluĭ naţional.

D-neĭ Popescu i se va servi o pensiune lunară de 190 leĭ, iar D-neĭ Pătraşcu de 140.

* * *

Cu începere de la 1 Septembrie viitor, şcoala comercială din Iaşĭ va avea şi ea şease clase în loc de patru.

* * *

Din 53 de candidaţĭ pentru obţinerea titluluĭ definitiv de institutorĭ, aŭ fost admişĭ 41.

* * *

Directorul penitenciaruluĭ de la Piatra-Neamţu a fost destituit, în urma ancheteĭ făcute în afacerea evadăriĭ celor 14 deţinuţĭ din acel penitenciar.

* * *

S'a constatat, pe linia Buzău-Focşanĭ, existenţa uneĭ bande de pungaşĭ perfect-organizată, care a făcut deja numeroase victime printre călătorĭ, furînd portofele şi maĭ ales bagajele călătorilor neatenţĭ.

* * *

Doctorul Istrati a fost decorat cu medalia *Bene Merenti*, clasa I, pentru merite stiinţifice.

* * *

Cu aceiaşĭ medalie aŭ maĭ fost decoraţĭ D-niĭ: lt.-col. Năsturel, pentru lucrărĭ ştiinţifice, Fr. Damé şi o Doamnă Jules Favre, directoarea uneĭ şcoale normale de fete din Franţa, pentru că,—după cum ne spune *Timpul*,—«a bine-voit a primi ca internă pe o elevă romînă».

Cum se vede, medalia *Benemerenti* se dă pentru fel de fel de merite.

* * *

D. Virgil Arion, fostul secretar general al ministeruluĭ instrucţieĭ şi actual director la Bancă, a fost numit membru al comitetuluĭ permanent de instrucţie cu vot consultativ pentru programele şi regulamentele şcolare.

* * *

In judeţele Botoşanĭ şi Dorohoĭ semănăturile sînt foarte bune; cîte-va ploĭ bine-făcătoare care aŭ căzut în aceste două săptămînĭ, le-aŭ îndreptat foarte mult; rapiţa însă este cu totul compromisă, şi chiar unde este cîte puţină nu este sigură.

* * *

Viile de la Odobeştĭ, Panciu, Nicoreştĭ, şi în general cele din judeţul Putna şi judeţul Tecucĭ, promit a fi foarte roditoare.

* * *

Aseară maĭ mulţĭ lucrătorĭ tipografĭ din Capitală s'aŭ întrunit în localul Clubuluĭ Muncitorilor din sala Băilor Eforieĭ pentru a discuta proiectul de statut al *Cerculuĭ de studiĭ sociale al lucrătorilor tipografĭ din Bucureştĭ.*

Astă seară lucrătoriĭ se vor întruni din noŭ pentru a termina discuţiunea întreguluĭ proiect şi a alege consiliul de administraţie.

Cercul a înscris în statutele sale că se afiliază la partidul social-democrat din Romînia şi va vărsa la casa partiduluĭ 10 la sută din veniturile brute ale organizaţieĭ.

INFORMAŢIUNI

Prinderea bandiţilor Zdrelea şi Cimpoieru

De astă dată se pare că nu e glumă: S'a pus în sfîrşit mîna pe douĭ din principaliĭ membri aĭ bandeĭ luĭ Mărunţelu, pe Zdrelea şi Cimpoieru, ceĭ autenticĭ.

Zdrelea a fost prins ierĭ pe la amiazĭ, pe cîmp, în apropierea găreĭ Lehliu. Sub-prefectul plăşeĭ Ialomiţa, Ionescu, avînd ştiinţă despre locul unde se adăposteaŭ Zdrelea şi Cimpoieru, a pornit maĭ întîiŭ în urmărirea celuĭ dintîiŭ dintr'înşiĭ, însoţit de sub-inspectorul Dacovicĭ şi de 40 de roşiorĭ, comandaţĭ de locotenentul Ioan C. Manu.

Zdrelea, surprins fără veste, n'a maĭ încercat a se împotrivi, ca de obiceiŭ, ci a căutat să fugă. A fost însă prins în mijlocul cîmpuluĭ, în dreptul găreĭ Lehliu.

La perchiziţia ce s'a făcut asupra luĭ, s'a găsit o puşcă, o cartuşieră plină de cartuşe şi un portofel cu 2 leĭ. Pe cînd fugea, a maĭ scăpat de la brîŭ un revolver încărcat.

Noaptea, pe la 11 ore, a fost prins şi tovarăşul luĭ Zdrelea, Cimpoeru; prinderea luĭ s'a anunţat azĭ dimineaţă şefuluĭ siguranţeĭ publice print'o depeşă care nu dă alte detaliĭ, de cît că identitatea celor doĭ bandiţĭ a fost recunoscută.

După cum am anunţat, Consiliul comunal al capitaleĭ a votat în ultima-ĭ şedinţă afectarea împrumutuluĭ comunal de 5 milioane.

Consiliul a votat, între altele şi crearea unuĭ noŭ bulevard, care va pleca de la Sfîntu Gheorghe la bariera Victorieĭ. Acest bulevard se va numi Bulevardul Colţiĭ.

Sesiunea de vară a Curţilor cu juraţĭ, va începe la 1 Iuniŭ. La 15 Maiŭ se vor trage la sorţĭ numele consilierilor Curţiĭ de apel carĭ vor presida diferitele Curţĭ cu juraţĭ.

In dată după tămbălăul regal de la 10 Maiŭ, M. S. Carol va pleca din ţară, ducîndu-se să asiste la căsătoria nepotuluĭ săŭ Carol cu nepoată-sa, fica prinţuluĭ de Flandra.

Pregătirile pentru serbarea luĭ M. S. Carol aŭ şi început, cu toate că d'abia sîntem la 4 Maiŭ. De o parte şi de alta a intrăriĭ principale de la Universitate, se ridică deja obicînuitele estrade.

Fireşte că în acelaş timp s'aŭ deschis şi creditele obicinute: Ministerul de interne dă 8000 de leĭ iar cel de rĕsboiŭ 2000 din punga contribuabililor.

Ziarele liberale publică un aviz prin care se face cunoscut amicilor luĭ Ioan Brătianu, carĭ doresc să ia parte la serbarea aniversăreĭ morţeĭ mareluĭ patriot, că pelerinagiul la Florica se va face în ziua de Duminică, 8 Maiŭ curent.

Clubul liberalilor din Bucureştĭ va fi represintat la această solemnitate printr'o numeroasă delegaţiune.

Aflăm cu deosebită plăcere că simpaticul doctor Gr. A. Ţăranu, specialist în boalele sifilitice şi a căilor genito-urinare, s'a stabilit în Bucureştĭ, în casele Karagheorghevicĭ, deasupra teatruluĭ Hugo.

Ni se scrie din München, că distinsul nostru compatriot, baritonul Demetru Popovicĭ, actualminte angajat la teatrul municipal din Praga, a fost angajat pentru un ciclu de reprezentaţiunĭ wagneriane la teatrul naţional din capitala Bavarieĭ şi la cel din Bayreuth.

Se ştie că aceste două scene sînt cele maĭ de seamă din Germania pentru reprezentarea operelor luĭ Wagner şi că numaĭ ceĭ maĭ renumiţĭ artiştĭ sînt primiţĭ acolo.

D. Popovicĭ debutează Joĭ 15 (17) Maiŭ în *Tannhöuser*.

Putem fi mîndri de succesul compatriotuluĭ nostru, pentru că e cel d'întîiŭ artist romîn primit cu atîta onoare pe o scenă germană.

Şi cînd te gîndeştĭ că nu e chip să avem în Bucureştĭ o operă romînească, pe cînd streiniĭ sărbătoresc pe Darclée, Popovicĭ, Gabrielescu şi alţiĭ!

IN BULGARIA

Din Sofia se scrie cu data de 2 (14) Maiŭ:

Junimea studioasă de la şcoala superioară din Sofia, întrunindu-se astăzĭ a luat următoarea resoluţiune în adunarea sa generală, ca semn de simpatie pentru ceĭ 25 de acusaţĭ Romînĭ din Transilvania, ce staŭ astăzĭ înaintea juriuluĭ maghiar din Cluj.

Junimea studioasă bulgară:

1. Condamna faptele fără-de-lege şi neomenoase ale guvernuluĭ ungar către acuzaţiĭ romînĭ din Transilvania.

2. Trimite înflăcăratele lor simpatiĭ şi încurajărĭ luptătorilor pentru libertatea lor naţională.

Voĭ, care aveţĭ fericirea a fi victime izbăvitoare ale libertăţeĭ naţionale, goliţĭ cu tărie paharul amar care vi-l întinde justiţia maghiară coruptă.

Această resoluţie luată de tinerimea bulgară fu trimeasă prin telegraf la adresa Comitetuluĭ naţional, însă staţia telegrafică din Sofia făcu cunoscut studenţilor, că biurourile maghiare refuză transmiterea eĭ.

PROCESUL DE LA CLUJ

Şedinţa a noua, 3 Maiŭ

Agenţia *Havas* ne comunică următoarea depeşă:

Cluj, 3 Maĭ. — *Procesul Memoranduluĭ.* Preşedintele anunţă că Curtea respinge motivul de prescripţiune invocat. Acuzaţiĭ declară că vor face recurs în nulitate.

Acuzatul Coroianu vorbeşte în ungureşte (?!) sub rezerva dreptuluĭ ce are de a vorbi în limba sa maternă (?!).

Se citesc pasagiile incriminate ale Memoranduluĭ.

Doctorul Lucacĭ declară în numele săŭ şi în numele co-acuzaţilor săĭ că maĭ multe părţĭ din traducţia ungurească a Memoranduluĭ nu sînt exacte.

Procurorul replică că orĭ-ce exemplar, rĕspîndit în public într'o limbă oare-care, poate fi considerat ca un original. El crede că Memorandul supus Majestăţiĭ Sale era redactat în limba oficială a ţăriĭ.

După o lungă desbatere asupra traducţiuniĭ necorecte, juratul Pesztoyi cere rectificarea de către interpret a pasagiilor incriminate. Audienţa este suspendată.

La redeschidere, preşedintele citeşte textul îndreptat; însă declară că nu e nicĭ o imposibilitate ca acuzaţiunea să fie bazată pe un exemplar unguresc.

Urmează interogatorul acuzaţilor. După cererea D-luĭ Coroianu, Curtea hotăreşte a citi textul întreg al Memoranduluĭ împreună cu toate actele anexate.

D. Coroianu declară că este membru al partiduluĭ naţional romîn şi că Memorandul fusese decis în 1887. El este autorul şi raportorul săŭ.

Preşedintele contestă. El declară că redacţiunea Memoranduluĭ a fost decisă abia în 1892. D. Coroianu menţine afirmaţiunile sale.

Urmarea e amînată pe mîine.

O nouă perchiziţie

Liga Culturală primeşte următoarea depeşă:

Cluj, *3 Maiŭ ora 6 d. a.* — Astă-zĭ s'a făcut o nouă perchiziţie la biuroul preseĭ romîne din hotel Biazini şi aceasta este fără nicĭ un resultat, de oare-ce nu s'a găsit nimic compromiţător. Procesul continuă fără nicĭ un incident remarcabil.

Criza din Ungaria

Budapesta, 3 Maiŭ. — Conferinţa partiduluĭ liberal. — *D. Wekerle a declarat că cu tot votul magnaţilor, guvernul va menţine aşa precum e proiectul căsătorieĭ civile;* el se sprijineşte pe marea majoritate din Camera deputaţilor şi pe atitudinea unanimă a opiniuneĭ publice.

Guvernul va prezinta din noŭ proiectul la Camera deputaţilor şi după vot va cere Coroaneĭ deplinele puterĭ necesare pentru a aplica măsurile constituţionale şi pentru a lua garanţiĭ asigurînd adoptarea proiectuluĭ de către magnaţi.

D. Wekerle e convins că partidul liberal va sprijini guvernul ca şi în trecut (*Éljen* prelungite).

Conferinţa a decis în unanimitate ca să sprijine guvernul.

Studenţiĭ Universităţeĭ şi un mare număr de cetăţenĭ aŭ făcut ovaţiunĭ marĭ miniştrilor şi liberalilor.

ANARCHIŞTII

Liège, 3 Maiŭ. — Poliţia a arestat pe un oare-care Müller, bănuit a fi autorul exploziei din rue de la Paris.

Se asigură că Müller a mărturisit.

Bruxel, 3 Maiŭ. — Senat. Ministrul justiţieĭ a răspuns unor observaţiunĭ asupra insuficienţeĭ măsurilor contra anarchiştilor. Şi-a exprimat oroarea atentatelor anarchiste şi a declarat că va cere la redeschidere creditele acordate odinioară pentru poliţia criminală. Crede de asemenea că dispoziţiunile coduluĭ penal sînt insuficiente.

DIN IAŞI

(Corespondenţă particulară a *Adevăruluĭ*)

Mişcarea socialistă.—Intrunirĭ contradictoriĭ.—Agitaţia în mahalale. Institutul antirabic.—Gruparea grupurilor.

O întrunire de propagandă pentru sufragiul universal s'a ţinut erĭ într'una din mahalalele Iasuluĭ; la această întrunire aŭ asistat un număr de ţăranĭ, carĭ aŭ primit cu multă simpatie ideea votuluĭ obştesc. Pentru Joĭ 5 Maiŭ, orele 8 seara, o întrunire maĭ mare se va ţine în localul clubuluĭ social-democrat din localitate. Vor lua cuvîntul D-niĭ Nădejde, G. Diamandi, etc. Se va vorbi despre ultimul congres socialist şi despre votul universal.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

142

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

LXX

Victima scapă de moarte

— Vaĭ nu pot să v'o spuu. Poate că a murit în mizerie şi lipsă; căcĭ ceĭ carĭ l'aŭ răpit sînt fără milă. Iată tot ce ştiŭ, copilul culcat în cimitirul din Clavernig este fiul uneĭ femeĭ sărace, moartă în spital la Londra.

Ellen îşĭ strînse runtea între mîinĭ, ca şi cînd ar fi voit să-şĭ ţie mintea să nu-ĭ scape.

— Herman, zise ea, creerul meŭ e slab. Nu pot să îndur toate lucrurile astea. Mi-se pare că înnebunesc. Nu pot nicĭ să gîndesc, nicĭ să fac ceva.

— Şi totuşĭ trebue şi una şi alta, răspunse bătrînul servitor, dacă voiţĭ să scăpaţĭ şi să vă găsiţĭ copilul. Băgaţĭ de seamă; eŭ n'am fost amestecat în complotul acesta; eram numaĭ un instrument neputincios în mîna altuia. N'aşĭ fi ştiut nimic, dacă n'ar fi fost siliţĭ să-mĭ spue. Am păstrat multă vreme tăcerea; însă bunătatea D-voastră, duioşia D-voastră aŭ mişcat inima mea vinovată şi întîmple-se orĭ ce, vreŭ să vă scap.

— Şi copilul meŭ, Herman, copilul!

— Vom căuta săl scăpăm şi pe dînsul dar ascultaţi-mă, nu e nicĭ o clipă de pierdut. Stăpînul meŭ, soţul, D-voastră, poate sosi dintr'un moment în altul pentru a vedea cum merge opera luĭ infernală. Trebue să fiţĭ pregătită pentru a-l primi, Spuneţĭ-mĭ, ce aţĭ făcut cu medicamentele trimese de D-rul Valery.

— Sînt în odaia mea.

— Neatinse?

— Neatinse.

— Cu atît maĭ bine. Mîine veţĭ da toate aceste sticluţe mediculuĭ rugîndu-l să le ĭea ca să le analizeze conţinutul îĭ veţĭ spune că vi-se pare că doctorul din Londra se înşeală asupra stăreĭ sănătăţeĭ D-voastre; explicaţia asta va fi de ajuns. Şi acuma, aveţĭ prietenĭ carĭ să vă poată ajuta la căutarea copiluluĭ?

Ellen Clătină din cap.

— Nicĭ unul, zise ea.

— Cum nicĭ un prieten la carĭ să puteţĭ apela în caz de nevoe?

—Nicĭ un prieten pe pămînt, Herman. Viaţa izolată, pe care am dus'o de la căsătoria mea, nu mi-a dat răgaz să leg o singură prietenie.

— Asta e o nenorocire! strigă bătrînul Fie care minută pe care-o pierdem pune în primejdie viaţa copiluluĭ D-voastră şi măreşte greutatea de-a-l descoperi. Vaĭ! eŭ singur nu pot să vă ajut; olog, bolnav, fără putere, se poate să mă chinuiesc mult încă pînă mă voiŭ putea ridica. Pe urmă, presupunînd chiar că aşĭ putea părăsi locurile acestea, sînt străin, nu cunosc legile ţăreĭ. Gîndiţi-vă încă. Căutaţĭ de vă aduceţĭ aminte dacă în lumea asta mare, în care v'aţĭ arătat o clipă, nu se află vr'o inimă bine-voitoare, pe care aţĭ crede-o capabilă de a lua sub ocrotirea sa pe o femee slabă.

Ellen tăcu un moment şi se gîndi,

— Staĭ zise ea îmĭ aduc aminte de un om care mă va ajuta poate. Printre mosafiriĭ casteluluĭ Beaumorris, unde am stat cîtă-va vreme înainte de a veni aci se afla un domn Merton — milionar filantrop — care, se zicea, îşĭ consacră viaţa numaĭ ca să facă binele. Dintre toţĭ comeseniĭ, el era singurul care mi-a inspirat oare-care simpatie şi a căruĭ societate îmĭ plăcea. Lucrul era cu atît maĭ ciudat cu cît simţeam că el şi cu bărbatu meŭ nu se ĭubesc. El a plecat de acolo cu cîte-va zile înaintea mea şi, înainte de a pleca, mi-a vorbit în parte şi mi-a spus, că dacă voiŭ fi vr'o dată în nevoe, să mă gîndesc la dînsul şi să mă bizuiŭ pe serviciile luĭ, dacă voiŭ avea trebuinţă de ele.

— Asta ajunge, zise Herman. Trebue să vă adresaţĭ la dînsul acuma. Necazurile D-v. ating societatea întreagă şi vă vor cîştiga repede simpatia. Nu e vreme de pierdut. Cel dintîiŭ pas ce aveţĭ de făcut e să părăsiţĭ castelul.

— Singură?

— Da, singură şi în taină. Noĭ nu ştim cîţĭ spionĭ sînt împrejurul nostru. Pot să vă daŭ baniĭ necesarĭ pentru a începe căutarea copiluluĭ D-v. Economiile mele m'aŭ îmbogăţit. Cîte ore sînt?

Ellen aruncă o privire spre ceasornic.

— Unspre-zece şi un sfert.

— Atuncĭ e prea tîrziŭ ca să părăsiţĭ azĭ castelul. Trenul a sosit?

— Nu, el soseşte abia la 12 fără 20.

— Bine. Ascultaţi-mă. Oscar Bertrand poate să vie în noaptea asta; dacă vine, trebue să vă găsească în pat. Prefaceţi-vă bolnavă şi spuneţĭ-ĭ că aţĭ luat medicamentele trimise din Londra.

— Pentru ce asta?

— Nu vă priveşte. Urmaţĭ acest sfat, dacă voiţĭ să eşiţĭ de aici şi să vă regăsiţĭ copilul. Dacă veţĭ aştepta bănuelile sale, sînteţĭ pierdută. Poate că va veni; dar dacă vine, ştiţĭ care vă este rolul.

Bătrînul Herman recăzu pe pernă, istovit. Ea încercă să se gîndească la tot ce Herman îĭ spusese, dar ideile sale eraŭ turbure şi încurcate. Zece minute maĭ tîrziŭ un tropot de caĭ se auzi în curte, urmat de un sunet al clopotuluĭ de la uşă.

Bătrînul servitor se ridică de pe pernă.

— Colonelul! strigă el. Colonelul! Fugiţĭ, doamnă în odaea Dv. şi trimiteţi-ĭ vorbă că sînteţĭ prea bolnavă pentru a-l primi.

Ellen se supuse. Ea se duse în grabă în odaea sa şi trimise pe tînăra ţărancă, ce o slujea, ca să spue coloneluluĭ Bertrand că speră să-l poată primi dimineaţa. Inainte de a se arunca în pat, tînăra femee avu grija de a ascunde medicamentele într'o cutie, a căreĭ chee o avea ea.

Ellen, preocupată de destăinuirile ce-ĭ făcuse bătrînul Herman nu putu închide ochiĭ toată noaptea. Momentul fatal sosise şi ea simţea că presimţirile-ĭ se realizaseră. Misterul ce înconjura viaţa bărbatuluĭ săŭ o apăsase tot d'a-una în mod dureros.

Dar un singur gînd covîrşea acum pe toate. Copilul săŭ trăia. Ea va putea din noŭ să-l strîngă la piept, să simţă dulcile atingerĭ ale braţelor luĭ micuţe.

A doua zi dis de dimineaţă, Oscar Bertrand intră în camera femeeĭ sale. Noaptea de insomnie, agitaţia pe care o încercase, oboseala îndurată pe cînd veghea la căpătîiul luĭ Herman, îşĭ făcuseră efectul şi austriacul găsi pe Ellen foarte schimbată de la vizita din urmă, adică de vr'o zece zile.

(Va urma).

Intrunirile contradictorii

Intrunirile contradictorii dintre socialiştĭ şi liberalĭ, în privinţa votuluĭ obştesc, par a de-veni un lucru pozitiv. Din partea socialiştilor vor vorbi la aceste întrunirĭ D-niĭ Mörţun, Nădejde şi Diamandi.

Agitaţia în mahalale

In vederea uneĭ eventuale alegerĭ comunale, agenţiĭ electoralĭ, liberalĭ şi guvernamentalĭ sînt deja în plină activitate.

Puterea guvernuluĭ stă în disp. I şi a V. Prin mahalalele disp. IV furnică agenţĭ liberalĭ carĭ ne asigură de reuşita partiduluĭ lor. Agenţiĭ ambilor tabere sînt primiţĭ cu dispreţ de către membriĭ clubuluĭ socialist carĭ îşĭ aŭ locuinţa în mahalale, şi care sînt în număr destul de respectabil.

Institutul antirabic

In decursul luneĭ Aprilie aŭ fost trataţĭ în institutul nostrŭ antirabic 13 persoane muşcate de ciinĭ turbaţĭ: 4 din Iaşĭ şi 9 din judeţe. Şapte din aceştĭ pacienţĭ aŭ ieşit vindecaţĭ; 6 aŭ rĕmas în tratament.

Gruparea grupurilor.

Anunţăm cu plăcere fusionarea grupurilor Mirzescu şi Stelian. Noua grupare formată din două persoane, se sfădeşte pentru preşidenţie. Probabil că vor trage la sorţĭ.

Lucrul nu-ĭ noŭ pe la noĭ.

Am avut deja fusionarea grupurilor Ţoni, Şendrea, Vizanti, Suciŭ, Scorţescu, Lepădatu şi căpitan Tàutu. Toate aceste grupărĭ aŭ produs un grup noŭ cu un total de membri şapte.

Acum e vorba ca şi aceste două marĭ grupărĭ să fusioneze la rîndul lor pentru a forma un grup şi maĭ mare cu membri nouă.

Păcuraru.

DE LA CLUJ

Ţăraniĭ rominĭ în Cluj

Dintr'o corespondenţă pe care o primeşte din Cluj *Liga*, extragem următoarele:

De şi o mare parte din ţăraniĭ carĭ fuseseră la Cluj s'aŭ retras, fie prin satele vecine, fie pe acasă, iar ceĭ carĭ aŭ maĭ rămas în Cluj aŭ o atitudine din cele maĭ liniştite, totuşĭ aceştia sînt zilnic hîrţuiţĭ, atît de plebea de stradă, cît şi de poliţie. Este destul ca Lucaciŭ saŭ Raţiŭ să se arate pe stradă şi să fie înconjuraţĭ şi salutaţĭ de ţăranĭ, pentru ca aceştia să fie bruscaţĭ, risipiţĭ saŭ arestaţĭ.

Moţiĭ

Moţiĭ n'aŭ plecat acasă. Eĭ sînt adunaţĭ la Gilăŭ, şi nu vor să plece pînă nu vor vedea sfîrşitul procesuluĭ. Poliţia din Cluj a trimis jandarmĭ carĭ îĭ păzesc neincetat.

Un student în teologie, anume Banciu, mergînd Joĭ în mijlocul moţilor ca să le spună despre cele ce se petrec la Cluj, îndată ce s'a întors în oraş, a fost arestat şi pînă azĭ este încă ţinut la secret.

Anchete şi perchiziţiĭ

In toate satele din care aŭ fost oamenĭ la Cluj s'a pornit anchete împotriva preoţilor şi a poporuluĭ.

Se fac zilnic perchiziţiĭ pe la ţăranĭ, căutîndu-se proclamaţiĭ şi ameninţîndu-se săteniĭ cu închisoare şi amenzĭ.

Alţĭ agenţĭ aĭ ungurilor umblă prin sate şi caută a «convinge» poporul să părăsească solidaritatea cu «agitatoriĭ». Pretutindenĭ însă sînt respinşĭ şi luaţĭ luiţĭ de popor.

Presa streină

Şi astă-zĭ primim numeroase extracte din ziarele streine care se ocupă cu procesul Memorandului.

Ast-fel *Kölnische Zeitung*, *Kreuzzeitung* dintre ziarele germane, scriŭ lungĭ articole simpatice cauzeĭ romîne.

Dintre ziarele franceze *Le Temps* publică sub titlul «Procesul romînilor din Ungaria» un lung prim articol în care partea principală e reproşul ce se face ungurilor că aŭ devenit necredincioşĭ principiuluĭ naţionalităţilor, în numele căruia eĭ luptaŭ odinioară împotriva dinastieĭ Habsburgilor.

Articolul din *Le Temps* e cu atît maĭ remarcabil, cu cît acest ziar s'a arătat în tot-d'auna simpatic ungurilor.

Gazette de France publică zilnic dărĭ de seamă despre proces, constatînd că ceea-ce se face la Cluj nu este de cît o comedie a dreptăţiĭ.

La Justice publică în fruntea număruluĭ de la 12 Maiŭ un articol semnat de D. *G. Clemenceau*, şeful radicalilor francezĭ. Articolul e intitulat *Luptă de rasă*. După ce D. Clemenceau expune situaţia ce s'a creat romînilor din statul ungar, termină cu cuvintele:

«Independenţa naţionalităţiĭ maghiare va fi maĭ bine garantată prin pacea şi libertatea raselor vecine, de cît prin apăsarea violentă, cu consecinţa eĭ inevitabilă: răsboiul, în tot-d'auna nesigur. In interesul chiar al Ungarieĭ, trebuie să se dorească libertatea pentru romîniĭ din Transilvania».

PRINDEREA BANDIŢILOR

ZDRELEA ŞI CIMPOIERU

Identitatea

Identitatea celor duoĭ bandiţĭ prinşĭ a fost stabilită cu siguranţă, după fotografiĭ, îmbrăcăminte, semnalmente, precum şi după armele ce se ştia că le posedă fie-care dintre dînşiĭ, Zdrelea avea o puşcă cu foc central şi Cimpoeru o puşcă Lefaucheux.

Cimpoeru a fost prins în apropierea satuluĭ Plevna, tot în plasa Ialomiţa.

Cuĭ se datoreşte prinderea

Am spus la ediţia I-a că prinderea bandiţilor s'a făcut în urma unor ştiinţe pe carĭ le-a dobîndit sub-prefectul plăşeĭ Ialomiţa, Ionescu, despre locul unde se adăposteaŭ bandiţiĭ.

Aflăm acum că aceste ştiinţe sub-prefectul le avea chiar de la nişte tovarăşĭ aĭ bandiţilor.

Fără această trădare, e probabil că Zdrelea şi Cimpoeru s'ar fi bucurat încă multă vreme de libertate.

La Bucureştĭ

E probabil că bandiţiĭ prinşĭ vor fi aduşĭ chiar astăzĭ în Capitală.

Numaĭ să nu scape iar. Căcĭ se ştie că atît Zdrelea cît şi Cimpoeru aŭ dat repeţite dovezĭ că se pricep de minune să evadeze, în tot felul de împrejurărĭ.

Zdrelea

Dumitru Zdrelea, zis şi Lutu, în vîrstă de 29 de anĭ, fusese prins şi condamnat la 20 de anĭ de închisoare pentru tîlhăria din Pantelimon.

La 27 August anul trecut, Zdrelea a evadat din penitenciarul Tîrgu-Ocna. De atuncĭ sînt maĭ bine de opt lunĭ, în care timp nu numaĭ că el s'a plimbat liber prin ţara luĭ, dar şi-a şi continuat, cu succesul cunoscut, meseria.

In urma tîlhăriilor din Capitală, Zdrelea a fost acela care a ştiut a se ascunde maĭ bine şi a deruta urmăririle. Pe cînd ciţĭ-va tovarăşĭ aĭ săĭ eraŭ urmăriţĭ de 500 de soldaţĭ prin împrejurimile capitaleĭ — se ştie cu ce succes — Zdrelea par'că intrase în pămînt.

Se crede că chiar de atuncĭ el se refugiase în Ialomiţa, unde a reuşit să se ţină ascuns, mulţămită unor *prieteni* ce are pe acolo şi a friceĭ ţăranilor de a-l denunţa.

Cimpoieru

Acest bandit se ştie că a fost prins, *din întîmplare*, de o patrulă de călăraşĭ în pădurea Bănuleştĭ din comuna Preasna Nouă, plasa Obileştĭ. Patrula dînd peste el, banditul se pregătea să tragă asupra eĭ, cînd un călăraş, luîndu-ĭ înainte îĭ trase un glonţ deasupra pieptuluĭ.

Rănit grav, Cimpoieru fu prins şi dus la spitalul din Budeştĭ. Dar peste cîte-va zile, cu toată rana de care suferea încă, Cimpoierul a reuşit să evadeze din spital unde era păzit de santinele.

De atuncĭ i se pierduse cu totul urma. El însă a ştiut numaĭ de cît să regăsească pe tovarăşul săŭ Zdrelea, pe care poliţia îl căuta în toate părţile, numaĭ acolo nu, unde era.

Prinderea bandiţilor

In privinţa prindereĭ bandiţilor Zdrelea şi Cimpoieru iată amănuntele pe care le maĭ aflăm:

Zdrelea a fost prins după cum am arătat la ediţia de dimineaţă, adică a fost trădat de către unul din tovarăşiĭ săĭ cu care se sfădise. După prinderea acestuia, sub-prefectul Ionescu l'a apucat de scurt. Zdrelea geloş de libertatea celor-l'alţĭ, a declarat că Cimpoieru se află ascuns în satul Plevna, la o femee cu care trăieşte.

La orele 11 seara locuinţa numiteĭ femeĭ a fost împresurată de roşiorĭ. Banditul fiind surprins, s'a predat fără nicĭ o împotrivire.

La perchiziţia ce i s'a făcut, s'a găsit asupră-ĭ o puşcă cu foc central, o mare cantitate de gloanţe şi suma de 29 leĭ.

Banditul imediat a fost legat cot la cot şi trămis la sub-prefectură sub escortă. Acĭ i s'a luat un interogatoriŭ foarte lung pentru a denunţa şi gazdele celor l'alţĭ bandiţĭ.

In interesul instrucţiuneĭ sîntem nevoiţĭ a nu divulga nuoile urmăriri ale autorităţilor.

* *

Azĭ dimineaţă aŭ plecat din capitală un comisar şi patru jandarmĭ pentru a aduce în capitală pe bandiţĭ.

* *

D. Lascar Catargiu, foarte nerăbdător de a cunoaşte pe ceĭ doĭ bandiţĭ, a telegrafiat autorităţilor ca să expedieze pe bandiţĭ cu cel dintîiŭ tren.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMAŢIUNI

Am publicat în numărul nostru de erĭ că şi D. Exarhu a fost numit în jurul de examinare a operilor depuse pentru exposiţiunea de bele-arte de la Ateneŭ.

Sîntem informaţĭ acum că D. Exarhu a declinat această onoare, de oare-ce e nevoit să lipsească din capitală.

Lucrările de reparare a Teatruluĭ Naţional din capitala aŭ început.

Erĭ şi alaltăierĭ s'aŭ pus în dărămare magaziele din dos.

Aseară, pe la orele 7, lumea de la cafeneaua Fialcovschi şi de la berăria Osvald, a fost un moment emoţionată de huruitul enorm produs de dărîmarea unuĭ zid întreg; casele de prin prejur s'aŭ cutremurat destul de puternic şi aerul s'a înegrit subit de un nor gros de praf.

Mulţĭ din ceĭ carĭ nu ştiaŭ ce se petrecea, credeaŭ că e poate vre-un atentat anarhist.

Anarhistul, din ordinul căruia se produsese năruirea, nu-ĭ altul de cît D. inginer Socolescu, însărcinat cu conducerea noilor lucrărĭ.

In herghelia statuluĭ de la Nucet bîntue cu furie răpciuga.

Cincĭ epe de prăsilă din cele maĭ frumoase aŭ fost împuşcate; altele vor fi împuşcate în curînd.

La ce maĭ servesc doctoriĭ veterinarĭ dacă nu pot preveni, măcar în parte, asemenea boale contagioase, foarte dăunătoare pentru bugetul ţăreĭ?

Am relevat acum cît-va timp procesul cel mare ce era să intenteze Eforia Spitalelor Civile ministeruluĭ de finançe pentru revendicarea titluluĭ de proprietate asupra salinelor din Slănic.

Acum, în urma hrisoavelor prezintate de Eforie, ministerul de finance s'a convins de dreptele revendicaţiunĭ ale Eforieĭ şi, în consecinţă, cestiunea s'a tranşat aşa, ca băile şi o moşie de la Slănic (Prahova) să devină proprietatea Eforieĭ.

Bucuroasă de această soluţiune, Eforia proectează cîte-va marĭ construcţiĭ la Slănic, precum şi alte îmbunătăţirĭ şi înfrumuseţărĭ, ca să ridice această staţiune balneară la nivelul celor din străinătate.

Nu s'a hotărît încă nimic în această privinţă, dar se pare că eforiĭ acestuĭ aşezămînt de bine-facere sînt dispuşĭ a jertfi sume marĭ pentru înălţarea acestor băĭ, construind chiar în cursul acestuĭ an un stabiliment pentru săracĭ.

Diseară se va întruni consiliul de miniştri pentru a stabili definitiv înaintările la gradul de general, precum şi punerea în retragere a treĭ generalĭ, treĭ mucenicĭ cazonĭ probabil.

Printre candidaţiĭ la prefectura poliţieĭ putem număra şi pe D. Mişu Deşliu.

Citim în *Timpul*, organ oficial al Primărieĭ Capitaleĭ:

Consiliul comunal al capitaleĭ a avut să se ocupe in şedinţa sa de aseară cu două cestiunĭ importante: repartizarea împrumutuluĭ de 5 milioane pentru lucrările marĭ ale oraşuluĭ şi votarea Bulevarduluĭ Colţiĭ.

Bulevardul Colţiĭ a fost admis fără discuţie ast-fel cum l'a prezintat serviciul planurilor, al căruĭ şef este D. Iorganda.

Cît despre împrumutul de 5 milioane, iată cum a fost repartizat:

1) 500.000 leĭ pentru ameliorărĭ la actualele canale în vederea aplicăriĭ sistemuluĭ «Totul la canal» şi la construcţiunĭ de nouĭ canale.

2) 500.000 leĭ pentru aducerea Argeşuluĭ în vederea spălăriĭ canalelor şi a ridicăriĭ apeĭ de bĕut.

3) 1.000.000 leĭ pentru alimentarea oraşuluĭ cu apă.

4) 700.000 leĭ pentru construcţiunĭ de pavage nouĭ de bolovanĭ.

5) 150.000 leĭ pentru construcţiune de băĭ populare.

6) 200.000 leĭ pentru construcţiunĭ de hale şi pieţe.

7) 900.000 leĭ pentru construcţiunea de intrepozite de comerţ.

8) 200.000 leĭ pentru construcţiunea Ospeţuluĭ comunal şi lucrărĭ diverse municipale şi bisericeştĭ.

9) 225.000 leĭ pentru construcţiunĭ de nouĭ şcolĭ.

10) 50.000 leĭ pentru plantarea şi desecarea Filaretuluĭ.

11) 75.000 leĭ pentru budgetul serviciuluĭ studiilor.

12) 500.000 leĭ pentru plata de datoriĭ pentru exproprierĭ.

Lucrările aci indicate nefiind însă hotărîte în amănuntele lor, iar cifrele destinate maĭ sus pentru mare parte dintr'însele numaĭ nişte aconturĭ, repartiţiunea de maĭ sus n'are nimic absolut; se va putea dar ca o parte din sumele destinate uneĭ lucrărĭ să se ia în favorul alteia sub simpla restricţiune numaĭ ca totalul cheltuelilor să nu depăşească suma de 5 milioane.

ULTIME TELEGRAME

Berlin, 4 Maiŭ. *Poliţia a expulzat pe D. Defuisseaux delegat francez la congresul internaţional al minerilor.*

Stettin, 4 Maiŭ. Nicĭ unul din lucrătoriĭ portuluĭ nu lucrează, căcĭ patroniĭ n'aŭ primit tariful propus de eĭ.

Lisabona, 4 Maiŭ. Ruptura relaţiunilor între Brasilia şi Portugalia s'a confirmat în chip oficial. Guvernul Brasilian a dat ordine însărcinatuluĭ săŭ de afacerĭ, să plece la Paris.

Roma, 4 Maiŭ. Cameră. Propunerea Prinetti care în şedinţa trecută nu reunise numărul reglementar de voturĭ, a fost respinsă cu 149 contra 113 voturĭ.

Lyon, 4 Maiŭ. La banchetul oferit de de către municipalitate, D. Raynal a făcut alusie la campania protecţionistă; a zis că Lyon şi Bordeaux aŭ fost bătute dar speră într'un viitor liber-schimbist. Relaţiunile comerciale ale Franţieĭ cu toate părţile lumeĭ trebue să ia o desvoltare cît de mare.

Viena, 3 Maiŭ. — *Fremdenblatt* află că iscălitura tractatuluĭ de comerţ austro-rus e iminentă, dar svonul după care această formalitate ar fi deja împlinită este prematur.

Roma, 3 Maiŭ. — Azĭ s'a ţinut întrunirea anunţată pentru crearea nouluĭ stabiliment de Credit. S'a formulat şi adoptat proectul; cea maĭ mare parte a capitaluluĭ a fost subscrisă.

Paris, 3 Maiŭ. — Subscriitoriĭ împrumutuluĭ turcesc vor primi, probabil şeapte saŭ opt acţiunĭ pentru o mie de acţiunĭ subscrise.

Viena, 3 Maiŭ. — Un raport din 10 Maiŭ, spune că starea sămănăturilor s'a îmbunătăţit cu mult, graţie timpuluĭ foarte favorabil; cultura a făcut progrese extraordinare. Secara promite o recoltă bună, griul dă marĭ speranţe; sămănăturile de primă-vară sînt destul de frumoase.

ULTIMA ORĂ

Pentru a da cititorilor noştri amănuntele cele maĭ precise în privinţa prindereĭ bandiţilor Zdrelea şi Cimpoieru, un redactor al nostru a plecat la faţa loculuĭ.

Pentru mîine decĭ, făgăduim cititorilor amănunte foarte interesante.

Tipografia «Nouă» Grigore Panaitescu, Pasagiul Carageorgevicĭ No. 19.

Tipărită pe hîrtie din fabrica LETEA